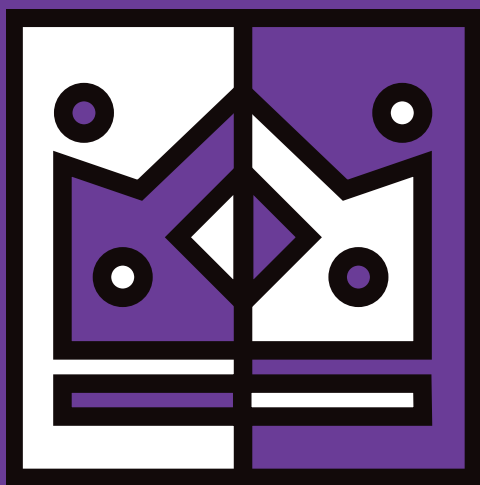

Este Dumnezeu suveran cu adevărat?

Conrad Mbewe

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Este Dumnezeu suveran cu adevărat?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

CONRAD MBEWE

ESTE DUMNEZEU SUVERAN
CU ADEVĂRAT?

MAGNA GRATIA

ESTE DUMNEZEU SUVERAN CU ADEVĂRAT?

Conrad Mbewe

Copyright © 2024 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Is God Really Sovereign?

Copyright © 2023 by Conrad Mbewe and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-063-4

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

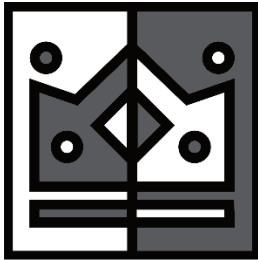
Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Domnul face tot ce vrea în Ceruri și pe Pământ,
în mări și în toate adâncurile”.

(Ps. 135:6)

În august 1984, eu mi-am finalizat studiile universitare în inginerie minieră. Mi-am împachetat lucrurile și m-am îndreptat cu autobuzul către orașul minier din industria cuprului Mufulira, din Zambia – situat la circa 550 km la nord de capitala Lusaka, unde îmi făcusem studiile. Acest moment ar fi trebuit să fie unul extraordinar. Făceam pasul în viața de adult și îmi începeam o carieră nouă, dar mă simțeam groaznic. Ultimele câteva săptămâni fuseseră cele mai rele din cei cinci ani de când eram creștin. Relațiile mele cu ceilalți se rupeau și mă simțeam de parcă Dumnezeu mă scurtcircuitase.

Aveam o ceartă cu Dumnezeu.

Îngăduiți-mi să explic. Eu am devenit creștin în martie 1979, la vârsta de 17 ani, cu câteva luni înainte de a merge la facultate. În acel prim an, a-L urma pe Hristos a fost un lucru amestecat cu compromisuri și

păcat, timp în care încercasem să mă rup de tovărășiile rele din adolescență. În final, în martie 1980, în ziua botezului meu de la biserica baptistă din Lusaka, m-am hotărât că vreau să „înălț sus toate steagurile mele” pentru Isus Hristos. Nu îmi pot aduce aminte de unde am învățat acea expresie, dar ce voiam să spun prin ea era că o rupsesem cu perioada compromisului și a rușinii. Voiam ca toți să știe că eram creștin și aveam de gând să trăiesc pentru Hristos în orice aspect al vieții mele – în campusul universitar și acasă.

Prin harul lui Dumnezeu, m-am ținut de cuvânt. M-am depărtat de cei care mă atrăgeau spre compromis și am început să trăiesc mai mult ca un creștin. Isus merita să fac asta. El Și-a dat viața, prin cea mai dureroasă moarte, ca să mă salveze de păcat și Iad. Din dragoste și apreciere pentru Mântuitorul meu, și eu voiam să Îi dau tot ce am.

Până la momentul când mi-am terminat studiile universitare, conduceam un grup de părtășie al studenților evanghelicilor din acel campus. De fapt, devenisem liderul mișcării studenților evanghelicilor din întreaga țară. În acea perioadă, am început să aspir la slujirea vocațională, dedicându-mă personal lui Dumnezeu și cerându-I să îmi deschidă uși către lucrarea pastorală.

În ultimul an de facultate, în 1983, m-am îndrăgostit nebunește de o tânără de la biserica unde mergeam. Pe măsură ce relația noastră s-a aprofundat, i-am spus că aveam intenții serioase să devin păstor. Răspunsul din partea ei nu era ceea ce mă așteptam. Era ca și cum aș fi stropit cu ierbicid peste floarea dragostei noastre. De aceea, am văzut cum relația dintre noi a început să se ofilească și să moară sub ochii mei. Această tânără mă iubea, dar ea nu-și putea imagina să fie căsătorită cu un predicator. Relația noastră și-a pierdut astfel bucuria, strălucirea și lumina. Am devenit amândoi nefericiți și deprimăți de ceea ce ni se părea o încercare grea. În final, ne-am predat în fața inevitabilului și am luat-o pe căi diferite. Îmi aduc aminte pledând înaintea lui Dumnezeu: „De ce? De ce? De ce?”

Aceasta era cearta mea cu Dumnezeu când m-am urcat în autobuzul spre Mufulira ca să îmi încep cariera în minerit. Aveam întrebări. Cea mai importantă dintre ele era aceasta: „De ce a permis Dumnezeu să mi se întâmple așa ceva?” Eu mă simțeam dedicat complet cauzei Lui. Mă rugasem pentru o soție care să mi se alăture trup și suflet în lucrare. Și totuși Dumnezeu nu răspunsese la rugăciunile mele, iar acum încercam să strâng bucățelele din viața mea după o relație pe termen

lung care se rupsese. Nu putem să mă opresc din a-L întreba pe Dumnezeu, „De ce? De ce? De ce?”

Dintr-un anume motiv (care rămâne o taină pentru mine), am hotărât să încep să citesc o carte intitulată *The Sovereignty of God* [Suveranitatea lui Dumnezeu] de Arthur W. Pink în timp ce călătoream cu acel autobuz. În timp ce citeam acea carte, am avut parte de o experiență asemenea lui Iov. Am înțeles pentru prima oară cât de glorios este revelat Dumnezeu pe paginile Scripturii. Grandoarea și măreția lui Dumnezeu au venit asupra mea ca o lovitură în frunte. Am trecut de la a dori să Îi cer socoteală lui Dumnezeu pentru felul în care mă tratase la a recunoaște, ca niciodată până atunci, că Dumnezeu avea dreptul absolut să facă ce vrea cu această lume și cu viața mea. Eu n-aveam niciun drept să Îi cer socoteală. Dacă El voia, putea să îi poruncească unui simplu gândac – o simplă furnică – să facă așa încât existența mea să nu mai dureze mai mult de câteva zile.

Uitându-mă înapoi după citirea cărții, mi-am dorit să îmi fi adus aminte de ce spunea Iov: „Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai pe sus de mine și pe care nu le pricep... Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut. De

aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă” (Iov 42:3-6).

După aproape 40 de ani de la acea experiență, adevărul despre suveranitatea lui Dumnezeu rămâne la fel de dulce și mângâietor pentru mine cum a fost atunci. Ceea ce doresc să fac prin această scurtă carte este să îți împărtășesc ceea ce eu am învățat despre acest subiect atât de important al suveranității lui Dumnezeu. Vreau să Îl cunoști pe Dumnezeul Bibliei. Vreau să descoperi că suveranitatea lui Dumnezeu este dătătoare de viață, așa cum eu am descoperit-o. Vreau ca ea să fie ca un tonic plăcut pentru sufletul tău, așa cum eu am descoperit că puterea și caracterul lui Dumnezeu sunt un balsam mângâietor și o mare nădejde în viața mea creștină.

CE NE ÎNVAȚĂ BIBLIA DESPRE SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU

Înainte de a discuta ce înseamnă ca Dumnezeu să fie suveran, hai să analizăm mai întâi sensul termenului *suveran*. A fi suveran înseamnă să ai controlul total al situațiilor sau peste circumstanțe ori evenimente. Acest cuvânt este folosit deseori cu referire la cineva care este stăpân suprem peste un teritoriu, precum un șef de trib, un împărat sau un rege. Un suveran exercită

putere – puterea supremă – în special în sfera politică. Unele sinonime ale termenului suveran sunt cuvinte precum „autonom”, „dominant”, „independent”, „autodeterminat”, „auto-guvernare” și „suprem”.

Așadar, când Îi aplicăm lui Dumnezeu termenul suveran, vorbim despre puterea Lui absolută și nelimitată, o putere pe care niciun lider omenesc nu o poate avea niciodată. Sfera peste care Dumnezeu exercită acest control și această autoritate nelimitate cuprinde întreaga creație. El este suveran și în control peste întreg Universul.

Aceasta este explicația mea simplă a suveranității lui Dumnezeu. Vreme de sute de ani, teologi și păstori din multe denominații au definit și apărât doctrina despre suveranitatea lui Dumnezeu. Una dintre cele mai frumoase și mai utile definiții bine dintr-o mărturisire veche de credință, intitulată *Second London Baptist Confession of Faith of 1689* [A Doua Mărturisire Baptistă de Credință de la Londra, 1689]. Iată felul în care acel document descrie suveranitatea lui Dumnezeu. Paragrafele în cauză sunt un pic mai stufoase, dar citește-le cu atenție.

Dumnezeu a hotărât toate lucrurile care trebuie să se întâmple, și a făcut acest lucru în El Însuși, încă din

eternitate, prin înțelepciunea Sa perfectă și prin sfatul sfânt al voii Sale, liber și fără schimbare. Cu toate acestea, El a făcut acest lucru într-un mod în care Dumnezeu nu este nici autorul păcatului, nici nu are vreo răspundere ori amestec în păcatul vreunei persoane, nici nu încalcă voința liberă a creaturii Sale, și nici nu sunt luate astfel de la om libertatea ori răspunderea pentru consecințele acțiunilor lui; ci, mai degrabă, acestea din urmă sunt întărite. În toate acestea, înțelepciunea lui Dumnezeu este arătată în ce privește domnia Sa asupra tuturor lucrurilor, după cum sunt puterea și credințioșia Sa în împlinirea hotărârii Sale.

Dumnezeu, bunul Creator al tuturor lucrurilor, în puterea și înțelepciunea Lui infinite, susține, dirijează și guvernează toate ființele și lucrurile, de la cele mai mari până la cele mai neînsemnate, prin înțelepciunea Lui perfectă și providența Sa sfântă, în scopul pentru care au fost create. El conduce în acord cu preștiința Sa infailibilă și cu liberul și neschimbătorul sfat al propriei Sale voințe, întru lauda slavei înțelepciunii, puterii, dreptății Sale, a bunătății și milei Sale infinite.¹

Aceste paragrafe pot să fie percepute ca fiind dense teologic, dar ele ne oferă o imagine succintă a felului în

¹ *Second London Baptist Confession of Faith of 1689*, 3.1 și 5.1 în *Creeeds, Confession and Catechisms: A Reader's Edition*, ed. Chad Van Dixboorn (Wheaton, IL: Crossway, 2022), 244, 247. O traducere în limba română a Mărturisirii Baptiste de Credință este disponibilă la Editura MAGNA GRATIA.

care Biblia descrie domnia lui Dumnezeu peste creație. Regele Nebucadnețar a reflectat într-un fel elocvent asupra suveranității lui Dumnezeu în Daniel 4. În acel capitol ni se spune că Dumnezeu l-a smerit pe Nebucadnețar, făcându-l într-un fel supranatural să își piardă mințile și să se poarte ca un animal într-un moment când era probabil cel mai mare rege de pe planetă. Când mintea regelui Nebucadnețar i-a fost redată, el a scris:

După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre Cer, și mi-a venit iarăși mintea la loc. L-am binecuvântat pe Cel Preaînalt, L-am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică, și a cărui Împărăție dăinuiește din neam în neam. Toți locuitorii Pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea Cerurilor și cu locuitorii Pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?” (Dan. 4:34-35).

Tot așa, când psalmistul a explicat de ce slujitorii Domnului ar trebui să I se închine, el a scris: „Știi că Domnul este mare, și că Domnul nostru este mai pe sus de toți dumnezeii. Domnul face tot ce vrea în Ceruri și pe Pământ, în mări și în toate adâncurile” (Ps. 135:5-6).

Dumnezeu este suveran. El este Regele regilor și Domnul domnilor. El face întotdeauna după voia Sa.

Nimeni nu se poate împotrivi mâinii Lui sau să Îi împiedice acțiunile. Suveranitatea Lui se extinde peste fiecare colț al domeniului creației. Nimic nu este în afara stăpânirii Sale suverane.

Hai să analizăm șase feluri în care Biblia vorbește despre domeniul suveranității lui Dumnezeu.

1. Planul veșnic al lui Dumnezeu

Înainte de a începe să construiești ceva – fie că este o grădină de flori, o bibliotecă sau un zgârie-nori – ai nevoie de un plan. Biblia ne spune că Dumnezeu a avut un plan pentru lucrarea Sa de creație, unul conceput în veșnicia trecută, cu mult timp înainte ca El să facă Universul. Geneza 1:1 începe cu aceste cuvinte: „La început, Dumnezeu a făcut Cerurile și Pământul”. Totuși, în veșnicia de dinainte de aceste cuvinte, Dumnezeu a plănuit ceea ce avea să facă, a plănuit felul în care avea să susțină acea creație, ca și istoria care avea să se deruleze pe această scenă pământească.

Atunci când Iov a început să pună întrebări despre înțelepciunea lui Dumnezeu, El l-a întrebat pe Iov unde era când El a plănuit cum avea să aibă loc creația și istoria:

„Cine este cel ce Îmi întunecă planurile, prin cuvântări

fără pricepere? Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți. Unde erai tu când am întemeiat Pământul? Spune, dacă ai pricepere” (Ioan 38:2-4).

Când Dumnezeu a plănuit creația, El era singur – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Nimeni nu L-a sfătuit. Nimeni n-a contribuit la planurile Sale sau să Îi dea vreun sfat. El a fost complet independent și suveran în deciziile pe care le-a luat pentru Universul pe care El avea să îl creeze.

2. Lucrarea lui Dumnezeu de creație

Ca ființe omenești, noi suntem dependenți de alți oameni și de materiale existente atunci când ne apucăm de orice proiect. În fapt, uneori noi descoperim că trebuie să schimbăm planurile noastre pentru că oamenii despre care credeam că ne vor ajuta sau unele instrumente pe care voiam să le folosim nu sunt disponibile. Alteori, pur și simplu vremea devine nepotrivită pentru planurile noastre, așa că ni le amânăm. Noi trebuie ne luptăm să punem la cale un picnic bine organizat, și cu atât mai mult când trebuie să construim un zgârie-nori.

Dar Dumnezeu nu este niciodată împiedicat sau să aibă nevoie de ajutor. Când Dumnezeu a creat Universul,

El pur și simplu a vorbit, și totul a luat ființă exact așa cum El a dorit.

Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină...
 Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape”... Și așa a fost... Dumnezeu a zis: „Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul Cerului, și să se arate uscatul!” Și așa a fost... Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ”. Și așa a fost (Gen. 1:3, 6-7, 9, 11).

Ce ilustrare uimitoare a puterii suverane! Dumnezeu n-a avut nevoie de nimic în afara Sa ca să creeze acest vast Univers.

3. Controlul lui Dumnezeu asupra istoriei

Când Dumnezeu a creat lumea, lucrurile n-au fost ca și cum El ar fi apăsător pe un trăgaci și ar fi eliberat un glonț care să aibă o traiectorie total în afara controlului Lui. Nu, ci Biblia ne învață că Dumnezeu este în controlul fiecărui detaliu din istorie. El susține tot ce există și rânduiește șirul evenimentelor din istoria omenirii.

Unde vedem acest lucru în Scriptură? Evrei 1:3 ne învață că Dumnezeu susține creația Sa: Isus Hristos „este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și

care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui”.

Dar Dumnezeu nu doar susține Universul, ci El este și implicat profund în rânduirea tuturor evenimentelor fiecăreia dintre fapăturile Sale până la cel mai mărunț detaliu. Data viitoare când participi la un joc de table, gândește-te că, potrivit Scripturii, fiecare aruncare a zarurilor a fost plănuită de Dumnezeu cu un scop: „Se aruncă sortul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul” (Prov. 16:33).

Suveranitatea absolută a lui Dumnezeu peste istorie nu este doar o idee abstractă din Scriptură, ci un lucru care întemeiază încrederea celor credincioși când trec prin incertitudinile acestei vieți. De exemplu, Isus i-a îndreptat pe credincioși către suveranitatea lui Dumnezeu peste istorie ca să îi ajute să se oprească din a se îngrijora cu privire la viitor: „Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, nici una dintre ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați” (Matei 10:29-30). Nimic nu se petrece în acest Univers în afara controlului suveran al lui Dumnezeu.

Charles Spurgeon, cunoscutul predicator baptist din secolul al XIX-lea, a sumarizat frumos suveranitatea lui Dumnezeu peste istorie când a spus:

Eu cred... că fiecare particulă de praf care dansează în razele de soare nu se mișcă niciun atom mai mult sau mai puțin decât dorește Dumnezeu - că fiecare particulă de apă care lovește de corabie își are orbita ei la fel ca Soarele de pe cer – că pleava din mâna secerătorului este mânăată asemenea stelelor în traiectoriile lor. Furișarea unei omizi într-un boboc de trandafir este la fel de hotărâtă pe cât este marșul unei ciume devastatoare – la fel cum căderea frunzelor îngălbenite dintr-un plop este rânduieă complet pe cât este rostogolirea zăpezii într-o avalanșă.²

4. *Planul lui Dumnezeu de mântuire*

Suveranitatea lui Dumnezeu include și planul Său de mântuire. Scriptura ne învață că, în veșnicia trecută, Dumnezeu a hotărât pe cine avea să mântuiască și cum îi va mântui. Ba mai mult, Dumnezeu a pus laolaltă un plan pentru răspândirea Evangheliei prin eforturile misionare ale bisericii, astfel încât istoria lumii să aibă în final de-a face cu revelarea slavei Sale peste întreg Pământul. Conform cu ceea ce ni se spune în Efeseni 1, Dumnezeu a plănuit toate acestea dinainte de Geneza 1:1:

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești,

² C. H. Spurgeon, "God's Providence," *The Metropolitan Tabernacle Pulpit* (orig. 1908; Pasadena: Pilgrim Publication, 1979), 502.

în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales *înainte de întemeierea lumii*, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte [sau predestinat, lit. ESV] să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui (Efes. 1:3-6).

Ai prins ideea? Dumnezeu i-a ales înainte de creație pe cei care avea să îi mântuiască. Sau gândește-te la 2 Timotei 1:8-9:

Să nu-ți fie rușine dar de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, *înainte de veșnicii* (2 Tim. 1:8-9).

Dumnezeu i-a predestinat pe cei pe care El i-a ales pentru mântuire înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a fost totalmente liber să facă asta. El a făcut așa cum I-a plăcut.

5. *Lucrarea lui Dumnezeu de mântuire*

Suveranitatea lui Dumnezeu se vede nu doar prin faptul că El a plănit totul cu privire la mântuirea noastră, ci și în împlinirea faptică a acelor planuri. Într-un

sens, moartea Domnului Isus Hristos a fost o groaznică eroare a justiției. Totuși, într-un alt sens, Dumnezeu a fost Cel care L-a jertfit liber pe propriu Său Fiu pentru noi. Apostolii și biserica primară n-au afirmat acest adevăr doar ca pe o doctrină abstractă. Adevărul că Dumnezeu este suveran chiar și peste moartea lui Isus a hrănit nădejdea lor în mijlocul suferinței și chiar a modelat conținutul rugăciunilor lor. În Faptele Apostolilor 4, după ce au fost amenințați și prigonți de lideerii evrei, primii creștini și-au întărit nădejdea în Dumnezeu laudându-L pentru suveranitatea Sa:

După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! ... În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel, *ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău*. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă-le putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala” (F.A. 4:23-29).

Răstignirea lui Hristos nu a fost un accident al istoriei. Dumnezeu nu a scos ce a putut mai mult dintr-

o situație rea. Răstignirea lui Isus a avut loc *după voia lui Dumnezeu*. Iată de ce Isus S-a rugat în grădina Ghetsimani: „Totuși nu cum voiesc Eu, ci *cum voiești Tu*” (Matei 26:39). Sau de ce Isaia a scris următoarele cuvinte despre moartea lui Mesia: „Domnul *a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință*” (Isaia 53:10). Moartea Domnului Isus Hristos a fost un act intenționat, liber și suveran al lui Dumnezeu.

Biblia merge chiar mai departe, învățându-ne că și convertirea noastră a fost un act al lui Dumnezeu. Iată un exemplu în acest sens:

Pe de altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit (Rom. 8:28-30).

Întregul lanț al mântuirii este țesut împreună și împlinit după buna plăcere suverană a lui Dumnezeu. Dumnezeu Și-a ales poporul spre mântuire. El asigură acea mântuire zdrobindu-L pe Fiul Său pentru noi. El

le aplică infailibil beneficiile lucrării lui Hristos convertindu-i și apoi lucrând în ei darurile sfințirii. El este Acela care Își va păstra poporul până la final, în ziua gloriei.

Dumnezeu este suveran peste mântuire de la început și până la sfârșit.

6. Judecata finală a lui Dumnezeu

Un împărat sau rege își manifestă autoritatea supremă când îi pedepsește pe vrăjmașii lui sau pe cei care încalcă cu încăpățănare legile lui. Conform Scripturii, istoria se îndreaptă către un final când Dumnezeu va strânge toată omenirea înaintea tronului Său și va face judecata ca Suveran peste creație. El îi va răsplăti pe credincioșii Lui și îi va pedepsi pe toți cei ce au fost necredincioși față de El. Nimeni nu poate scăpa de acea mare zi a judecății. Apostolul Ioan descrie astfel această zi măreață și uimitoare:

Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și Cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și i-am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea (Apoc. 20:11-12).

Dumnezeu a pus în cartea vieții numele celor pe care El îi va primi în Cer, pentru că păcatele lor au fost plătite prin moartea lui Isus Hristos. Oricine altcineva va fi aruncat „în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua” (Apoc. 21:8). Dacă cineva s-a îndoit vreodată că Dumnezeu este suveran, acea zi va alunga orice îndoială, când oamenii Îl vor vedea stând așezat pe tronul Său înconjurat de un curcubeu, de mii de îngeri, și când le va da tuturor făpturilor Lui ceea ce merită.

SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU ȘI RĂUL

Sper că înțelegi că Biblia este foarte clară: Dumnezeu este suveran peste toate făpturile Sale, și tot ce se petrece este conform planului Lui, fără excepție.

Dacă te întâlnești cu aceste idei pentru prima oară, probabil că ai câteva întrebări, în special despre suveranitatea lui Dumnezeu peste rău. Dacă Dumnezeu a plănuit toate lucrurile care au loc vreodată, cum se face că El nu este și autorul păcatului, dacă vedem păcatul în toate lucrurile care au loc în istoria omenirii?

Întrebări ca acestea sunt chiar mai pertinente când ne gândim la severitatea suferinței omului. Cum poate un Dumnezeu al dragostei să permită felul de suferință

pe care îl vedem în lumea de azi? Dacă El este cu adevărat în control peste lume și are puterea de a opri răutatea și suferința, de ce nu ar vrea să facă asta?

Această a doua întrebare i-a făcut pe mulți oameni să presupună că nu există decât două opțiuni: (1) dacă Dumnezeu este suveran, El nu ar putea fi sfânt și bun; sau (2) dacă Dumnezeu este sfânt și bun, atunci El nu poate fi complet suveran.

Este vreuna dintre aceste opțiuni adevărată? Majoritatea creștinilor știu că noi am elimina din start prima opțiune. Dacă Biblia este clară într-un lucru, ea este clară cu privire la sfințenia și bunătatea lui Dumnezeu. Dar cum rămâne cu a doua opțiune? Sunt Satana și acțiunile rele ale omului în afara ariei de control a lui Dumnezeu? Își dă Dumnezeu pur și simplu toate silințele ca să înfrâneze răul, dar eșuează ocazional să îl țină departe, doar gestionând toate lucrurile ca să lucreze spre bine după ce relele au loc?

Dacă ai urmărit toate pasajele biblice pe care le-am analizat deja, ți-ai dat seama că Biblia nu Îl prezintă niciodată pe Dumnezeu ca fiind supus fără putere față de hotărârile luate de făpturile Sale omenești, răspunzând pur și simplu față de ele pe cât de bine poate. Nu, ci conform Scripturii, Dumnezeu este suveran absolut

peste toate acțiunile fapturilor Sale, chiar și peste cele păcătoase. Așa cum spune Amos 3:6: „Sau sună cineva cu trâmbița într-o cetate, fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate, fără s-o fi făcut Domnul?”

Dumnezeu aduce nenorocirea peste o cetate, și totuși Scriptura afirmă că El rămâne sfânt și bun. Suveranitatea Lui nu compromite sfințenia Sa, iar sfințenia Sa nu compromite suveranitatea Sa. De fapt, autorii biblici nici măcar nu recunosc existența vreunei prezumtive tensiuni între aceste două idei. Ei pur și simplu ne descoperă că Dumnezeu este suveran, sfânt și bun.

Hai să privim către felul în care Scriptura afirmă ambele idei: în primul rând, Dumnezeu este suveran peste rău; și în al doilea rând, El rămâne sfânt și neprihănit.

1. Dumnezeu este suveran peste rău

Biblia ne învață că Dumnezeu împietrește uneori inimile oamenilor, ceea ce îi face pe aceștia să săvârșească rele din punct de vedere moral. De exemplu, Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Plecând ca să te întorci în Egipt, vezi, toate minunile pe care ți le pun în mână, să le faci înaintea lui Faraon. Eu îi voi împietri inima, și

nu va lăsa pe popor să plece” (Exod 4:21). Dumnezeu a făcut același lucru în cazul lui Sihon, regele din Hesbon, în Deuteronom 2:30: „Dar Sihon, împăratul Hesbonului, n-a vrut să ne lase să trecem pe la el; căci Domnul, Dumnezeul tău, i-a făcut duhul neînduplecat, și i-a împietrit inima, ca să-l dea în mâinile tale, cum vezi azi”. Experiențele Israelului în Egipt și pe drumul către Canaan, asuprirea lor crudă de către Faraon și împotrivirea cu care s-au confruntat din partea canaaniților, au venit în ultimă instanță din mâna suverană a lui Dumnezeu.

Vedem că suntem învățați acest lucru nu doar în cărțile lui Moise, ci și în Psalmi. Psalmiștii fac referire la felul în care poporul lui Dumnezeu a suferit în Egipt ca un lucru plănuț și împlinit de Dumnezeu. „Acetora [egiptenilor] le-a schimbat inima, până acolo că l-au urât pe poporul Lui, și s-au purtat mișelește cu robii Săi” (Ps. 105:25).

Așa cum am arătat deja, probabil că cea mai mare manifestare a suveranității lui Dumnezeu peste păcatul omului ține de evenimentele legate de prinderea, judecarea și răstignirea Fiului Său. Îți aduci aminte de rugăciunea apostolilor din Fapte 4? „Pe Omul [Isus] acesta, dat în mâinile voastre, *după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu*, voi L-ați răstignit

și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege” (F.A. 2:23).

2. Dumnezeu este suveran peste rău, dar nu este autorul răului

În același timp, Scriptura arată clar că Dumnezeu nu poate și nu comite păcat. El urăște păcatul cu o ură absolută. Apostolul Iacov subliniază aceasta când spune:

Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu”. Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și mormit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea (Iacov 1:13-15).

Așadar, cum poate fi Dumnezeu suveran peste păcat fără să ispitească pe nimeni la păcat? Putem rezolva într-o măsură această aparentă contradicție gândindu-ne la următoarea maximă: *Dumnezeu are o mână implicată în acțiunea păcatului, dar nu în păcatul acțiunii*. Altfel spus, controlul lui Dumnezeu asupra istoriei asigură că totul se petrece după planul Lui, dar El nu implantează gânduri și motivații rele în ființele omenești, ca să împlinescă astfel de acțiuni.

Istoria lui Iosif, din cartea Geneza, este o ilustrație perfectă a acestei maxime. Îți amintești ce s-a petrecut

atunci? Frații lui Iosif erau geloși pe el și au hotărât să-l vândă ca rob în Egipt. Ei l-au mințit pe tatăl lor Iacov că o fiară sălbatică îl ucisese pe Iosif. El a trăit ani de zile ca rob în Egipt, și lucrurile păreau să se înrăutățească. El a fost acuzat pe nedrept că a încercat să o violeze pe soția stăpânului lui, astfel că a fost aruncat în temniță. În final, Dumnezeu a întors situația în favoarea lui Iosif. El a fost eliberat din temniță de Faraon și a primit a doua cea mai înaltă poziție în Egipt, doar Faraon fiind mai mare în rang decât el.

La câțiva ani după aceea, o foamete s-a abătut asupra regiunii. Frații lui Iosif au mers în Egipt ca să caute de mâncare. Iosif s-a descoperit fraților lui și le-a arătat că nu le-a ținut pică sau amărăciune, lucru prezentat într-o scenă foarte mișcătoare și emoționantă relatată în Geneza 45. În ciuda tuturor relor pe care frații lui Iosif le-au îndreptat înspre el, Iosif s-a împăcat cu frații lui.

Te-ai întrebat vreodată cum a fost Iosif în stare să îi ierte pe cei ce îl răniseră atât de adânc? Citește din nou Geneza 45, și vei descoperi că fundamentul iertării date de Iosif a fost încrederea solidă că Dumnezeu era suveran, chiar și peste acțiunile rele ale fraților lui.

Iosif le-a zis fraților săi: „Apropiți-vă de mine... nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu

adus aici, căci ca să vă scap viața *m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră*. Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceriș. *Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră* ca să vă rămână sămânța vie în țară, și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire. Așa că *nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu* (Gen. 45:4-8).

Aceasta nu este singura dată când Iosif afirmă încrederea lui în suveranitatea lui Dumnezeu peste acțiunile rele ale fraților lui. Ceva mai târziu, când tatăl lui a murit, frații lui Iosif s-au gândit că el avea să se răzbune pe ei. De aceea, au inventat ideea că tatăl lor, Iacov, ar fi lăsat vorbă pe patul morții ca Iosif să nu acționeze răzbunător față de ei. Când i-au spus acest lucru lui Iosif, el a răspuns: „Fiți fără teamă; căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu? Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume să scape viața unui popor în mare număr” (Gen. 50:19-20).

Iosif a văzut că fuseseră două mâini și două inimi care îl duseseră în robie în Egipt – mâna lui Dumnezeu și mâna omenească a fraților lui.

Mâna lui Dumnezeu era cauza primară, iar mâinile fraților lui erau cauza secundară. Mâna lui Dumnezeu a garantat că lucrurile aveau să aibă loc. Frații

lui, ca agenți omenești liberi, care urmau dorințele lor, au pus în aplicare acele lucruri. Motivația lui Dumnezeu era bună și iubitoare – „să scape viața unui popor în mare număr”. Motivațiile fraților lui Iosif erau rele – „voi v-ați gândit să-mi faceți rău”. Dumnezeu a avut o mână implicată în acțiunea păcatului, dar nu în păcatul acțiunii. Motivația Lui era neprihănită, pe când motivațiile fraților lui Iosif erau rele.

Ai putea să te întrebi totuși cum face Dumnezeu că agenții omenești liberi împlinesc voia lui Dumnezeu fără să fie implicată coerciția față de acțiunile lor. Ei bine, în ce privește acțiunile bune ale omului, noi știm că El lucrează direct, și astfel recunoaștem că tot binele pe care îl facem este datorat harului Lui. Apostolul Pavel scria: „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă și voința, și înfăptuirea bunei Sale plăceri” (Fil. 2:13, lit. ESV). În ce privește acțiunile noastre păcătoase, noi ne vedem eșuând să dăm un răspuns complet satisfăcător. Trebuie să mărturisim pur și simplu că avem o vedere îngustă. Se poate să fim nevoiți să lăsăm unele întrebări fără răspuns până ce vom ajunge în veșnicie. Treaba noastră nu este să răspundem la orice întrebare filozofică pe care o avem, ci să afirmăm tot ceea ce Biblia afirmă. Și, așa cum am văzut, Biblia afirmă clar

că Dumnezeu este suveran peste rău, și totuși nu este autorul răului. Când vedem suferința omului, în special în vremurile noastre tulburi, noi ne întrebăm deseori: „Ce bine poate ieși din asta?” Ne întrebăm, „De ce? De ce? De ce?” Dacă ne putem pune în postura lui Iosif pentru o clipă, acesta este felul de întrebare pe care și el se poate să și-o fi pus când era întemnițat în Egipt. Este aceeași întrebare care a stârnit „cearta mea cu Dumnezeu” în acea călătorie cu autobuzul către Mufulira cu mulți ani în urmă. Această întrebare va continua să fie pusă de copiii lui Dumnezeu cât timp ei trec prin cupotul suferinței.

Uneori, vederea noastră îngustă ne face să punem sub semnul întrebării căile lui Dumnezeu – în special când ne rugăm pentru eliberare, dar lucrurile nu par decât să se înrăutățească. În acele momente, noi suntem tentați să punem la îndoială suveranitatea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Și totuși, tocmai acelea sunt momentele când trebuie să avem încredere în suveranitatea lui Dumnezeu. În ultimă instanță, toate lucrurile vor lucra spre binele nostru și spre slava Lui. În cazul lui Iosif, când el a fost eliberat în final din închisoare și a fost pus în fruntea celei mai mari națiuni de pe Pământ, el a putut vedea

că Dumnezeu a plănuit viața lui cu toată suferința și durerea, ca să producă salvarea multora de foamete.

Propria-mi experiență din 1984 m-a învățat despre caracterul lui Dumnezeu mai mult decât ar fi putut să o facă orice colegiu sau seminar biblic. În cazul Domnului nostru Isus Hristos și al suferinței Sale, noi toți știm că greșeala justiției care a avut loc în viața Lui a condus la răscumpărarea noastră. Când întreaga istorie a omenirii se va sfârși și vom fi strânși în veșnicie, vom înțelege ceea ce Dumnezeu a făcut prin suveranitatea Lui. Toate întrebările noastre se vor opri. Vom vedea ca niciodată până atunci că Dumnezeu este suveran și că El este bun și sfânt.

IMPLICAȚII PRACTICE ALE SUVERANITĂȚII LUI DUMNEZEU

Ai putea să te întrebi, *ei și, care este implicația?* Ce fel de efect ar trebui să aibă cunoașterea suveranității lui Dumnezeu asupra vieții tale? Nu mă pot gândi la o cale mai bună de a răspunde la acea întrebare decât prin punctul 28 din Catehismul Heidelberg.

Întrebarea 28: Cum ne folosește să știm că Dumnezeu a creat toate lucrurile și încă le susține prin providența Lui?

Răspuns: Putem fi răbdători în necaz, mulțumitori în prosperitate, și, când ne uităm către viitor, putem avea o încredere fermă în Dumnezeu și Tatăl nostru credincios, știind că nimeni nu ne va despărți de dragostea Lui, căci toate fapăturile create sunt atât de complet în mâna Lui, încât, fără voia Lui, ele nu pot face nimic, nici măcar să se miște.³

Aceasta este esența cărții de față. Suveranitatea lui Dumnezeu nu este o idee abstractă pe care să ne lup-tăm, ci un adevăr în care să ne bucurăm, un mijloc de echilibru plin de nădejde care ne păstrează statornici în incertitudinile vieții. Implicațiile doctrinei suveranității lui Dumnezeu pentru viețile noastre de zi cu zi sunt aproape nelimitate. Dă-mi voie să închei pe scurt men-ționând cinci modalități în care acest adevăr ar trebui să te influențeze azi.

În primul rând, suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să motiveze rugăciunea. Suveranitatea lui Dum-nezeu este stânca rugăciunii. Dacă Dumnezeu nu ar controla toate lucrurile, ar fi lipsit de sens să ne rugăm Lui. La urma urmei, alte lucruri L-ar putea împiedica atunci când El ar încerca să răspundă la rugăciunile noastre. Dar noi ne putem ruga cu încredere știind că

³ Întrebarea 28 din Catehismul Heidelberg din *Creeeds, Confession and Catechisms*. Ediția în limba română a Catehismului Heidelberg este disponibilă la Editura MAGNA GRATIA.

Dumnezeu poate împlini totul tocmai pentru că El este suveran peste tot. El a plănuit toate lucrurile după sfatul voii Sale bune, și a rânduit rugăciunea ca un mijloc prin care El duce la îndeplinire acele planuri. Fatalismul ucide duhul de rugăciune, dar o perspectivă biblică despre suveranitatea lui Dumnezeu aduce energie în rugăciune și o animă. Ea ne aduce aminte că Dumnezeu nostru poate face totul.

În al doilea rând, suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să ne smerească și să ne aducă aminte că, oricât de bine ne-am descurca în această viață, noi suntem neîncetat supuși față de voia suverană a lui Dumnezeu. Iacov ne aduce aminte de acest adevăr în Epistola lui:

Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, și vom câștiga!” Și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel, și apoi pierе. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru” (Iacov 4:13-15).

În al treilea rând, suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să ne copleșească de recunoștință, mai ales când ne gândim la suveranitatea Lui în mântuirea noastră. Dacă ești creștin, este pentru că Dumnezeu te-a ales în

Hristos în veșnicia trecută. Suveranitatea lui Dumnezeu a stat la baza a tot ceea ce El a făcut ca să te aducă în mântuire, și doar harul Lui suveran te va duce cu siguranță acasă în Cer. Mântuirea noastră este cu totul prin har! Poți înțelege bine de ce John Newton (1725-1807) a scris următoarele:

Mărețul har! Ce glas duios
 Salvat-a el un ticălos.
 Eram pierdut, dar m-a găsit,
 Din orb, vedere am primit.

Primejdii, curse și tumult,
 Prin har, prin toate am trecut;
 Ăst' har până aici m-a dus
 Tot el m-a duce acasă-sus.⁴

În al patrulea rând, suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să ne facă să Îl adorăm și să Îi dăm încrederea și ascultarea noastră iubitoare. Dumnezeu este stăpânul absolut și suprem peste toate făpturile Sale, așa că ar trebui să ne plecăm înaintea Lui în adorare sfântă. Noi dăm socoteală înaintea Aceluia care nu are egal; pe de altă parte, El nu dă socoteală față de nimeni. El este singurul cu adevărat atotputernic. Până și cei mai puternici lideri ai lumii sfârșesc făcând ceea ce El vrea. „Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna

⁴ John Newton, „Amazing Grace”, în *Hymns of Grace* (Los Angeles: The Master's Seminary Press), 89.

Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea” (Prov. 21:1). Dacă Dumnezeu îndreaptă în felul acesta inimile regilor, atunci cu atât mai mult face El aceasta în cazul nostru, al tuturor.

Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, atunci El trebuie să fie suveran. Dacă El n-ar fi suveran – dacă vre-o faptură ar putea să împiedice planurile Lui – El n-ar mai fi vrednic de încrederea noastră neclintită, de mulțumițiile noastre recunoscătoare, de ascultarea noastră în dragoste și de închinarea noastră reverențioasă. După cum știm, chiar și atunci când tot Iadul pare să se dezlănțuie în viețile noastre, noi putem spune: „știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Rom. 8:28). El controlează toate lucrurile spre binele nostru suprem și spre slava Sa. Noi ne simțim mângâiați de acest adevăr și continuăm să ne încredem în El când trecem prin încercările vieții. Așa cum John Ryland (1753-1825) afirma atât de convingător,

Stăpâne suveran al Cerului de drept,
 Cel mereu bun și mereu înțelept!
 Toată viața noastră e în mâna Ta -
 Și tot ce este-n ea stă în porunca Ta.
 Ciume și morți zboară în jurul meu;
 Nu pot muri până nu zice Dumnezeu;

Nici o săgeată nu mă va lovi,
Până ce Domnul dragostei va-ngădui.⁵

În final, suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să ne facă să ne închinăm Lui. Acel fapt este unul dintre cele mai mărețe adevăruri din întreaga Scriptură. Dumnezeu a plănuit toate lucrurile și îndreaptă liber planurile Sale ca să ducă la slava Sa. De aceea, noi nu putem decât să exclamăm ca apostolul Pavel: „O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese sunt căile Lui!... Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin” (Rom. 11:33, 36). Și când toată viața se va sfârși, ne vom alătura corurilor întregii creații, spunând: „A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor” (Apoc. 5:13).

RESURSE RECOMANDATE

D. A. Carson. *How Long, O Lord? Reflections on Suffering and Evil*. 2nd Edition. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 1990, 2006.

John Frame. *The Doctrine of God. A Theology of Lordship*. Phillipsburg, NJ: P&R, 2002.

⁵ John Ryland, „Sovereign Ruler of the Skies”, <http://ehymnbook.org>.

- J. I. Packer. *Evangelism and the Sovereignty of God*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2008.
- A. W. Pink. *The Sovereignty of God*. Blacksburg, VA: Wilder, 2008.
- John Piper and Justin Taylor, eds. *Suffering and the Sovereignty of God*. Wheaton, IL: Crossway, 2006.
- R. C. Sproul. *Does God Control Everything? Crucial Questions*. Orlando, FL: Reformation Trust, 2012. Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) **Recomandă mai departe această carte!**
- 2) **Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.**
- 3) **Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.**
- 4) **Spune-le și altora despre lucrarea noastră.**
- 5) **Roagă-te pentru noi.**
- 6) **Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare.** Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Dacă Dumnezeu - un Domn bun și perfect - este în control peste toate lucrurile, de ce a lăsat El ca acest lucru să se petreacă în viața mea? Creștinii pot fi tentați să pună la îndoială caracterul sau acțiunile lui Dumnezeu, gândindu-se dacă El controlează cu adevărat totul, atunci când lucrurile par să meargă rău în viețile lor. Pentru cei care au îndoieli sau care caută să Îl înțeleagă mai mult pe Dumnezeu, această scurtă carte tratează întrebări comune despre mântuire, suferință, rugăciune și închinare, venind în apărarea suveranității și bunătății lui Dumnezeu în mijlocul suferinței.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățatură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Conrad Mbewe (PhD, University of Pretoria) este păstorul Kabwata Baptist Church din Lusaka, Zambia, și rectorul fondator al African Christian University. Conrad a scris mai multe cărți și a contribuit la multe altele. El și soția sa, Felistas, au trei copii naturali și trei copii în plasament.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org